

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Avli Persii Flacci Satyrae Sex

Persius Flaccus, Aulus

Basileae, 1582

VD16 P 1629

Illvstrissimo Principi Ac Domino, D. Lvdovico, Dvci Vvирtenbergensi &
Deccensi, Comiti Montis Belgarum, &c. Domino sup Clementissimo S. per
CHristum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34803

3
ILLVSTRISSIMO

PRINCIPI AC DOMINO, D. LV-
DOVICO, DVCI VVIRTENBERGEN-
si & Deccensi, Comiti Montis Belgarum, &c.
Domino suo Clementissimo S.
per Christum.

NICODEMVS FRISCHLINVS.

QUID mihi cum satyra: dices mitissime Princeps:
Quæ tantum est mores carperenata malos?

Illis conueniunt sermonis verba petulci:

Quorum legitimo vita pudore caret.

Num tu virtutem & mores mihi inesse negabis:

Germani quales principis esse decet?

Di nolint isthoc: quis enim temerarius ardor,

Dicere tam celfo crimina velle throno?

Scimus nos quantis patrium virtutibus orbem:

Et quanta ciues pace, fideq; regas.

Scimus inoffenso te poplite tangere metam,

Lucida quæ facili ducit ad astra via.

Cur igitur satyras veteris tibi dedico Persi:

Ille quibus mores taxat vbique malos?

Si vacat & desunt nunc ocia nulla legendi:

Propositi causam percipe, quaeso, mei.

T E M P O R E vitales, quo carpsit Persius auras,

Romulea scelerum melsis in vrbe fuit.

Omne nefas, fraudesq; , & amor sceleratus habendi,

Nulla in corde fides: nullus in ore pudor.

Ambitio passim, & regnandi dira cupido:
 Magnarum & luxus depopulator opum.
 Non auro tectisue modus, mensasq; priores
 Aspernata, gula, scæla ministra, fames.
 Patriciæ imprimis vesana superbia gentis,
 Inq; magistratus perfidiosa suos.
 Detestanda Venus, turpesq; libidinis æstus
 Prætulærent dira ciuibus vrbe faces,
 Tunc fas, & census, & testamenta mereri
 Noctibus & pueros prostituissæ viris.
 Tunc iustum, vxores præbere venena maritis,
 Pupillo dominum fas sepelire suum.
 Adde quod Hebrææ recutita sacraria gentis
 Nesciebat patrijs Romula turba socis.
 Herodisq; dies unctæ coluisse lucerna
 Fas erat: inq; suas Sabbathæ ferre domos.
 Illa superstitio mentes obsederat omnes;
 Vt superis etiam turpia vota darent:
 Vt thure atq; auro, pecudumq; cruore litarent,
 Iuræq; negligenter, negligenterq; fidem.
 Hos qui tam prauos auderet carpere mores,
 Nemo erat: in vitijs tunc erat omne decus.
 Quid? quod adulando, gens abiectissima vatum,
 Laudibus ornabat talia monstra suis.
 Namq; pœtastri, modico plebs dedita lucro,
 Gaudebant miris ista referre modis.
 At docti vates, & Phæbo digna locuti:
 Quis odio stolidæ carmina plebis erant:

Tunc

Tunc nullo in precio, nulloq; in honore vigeant:

Nobilium fædo gens odiosa gregi.

Non tulit hanc speciem generosa mente pœta

Persius: atq; iræ frena, sed apta, dedit.

Ille velut mimus procedit: & auspice Phæbo

Crimina carminibus taxat vbiq; suis.

Taxat auaritiam, turpesq; cupidinis æstus

Et misera infelix ambitionis opus.

Luxuriam taxat, fastumq;, animosq; Quiritum,

Et generis prisca ridet inane decus.

Ridet adulantes Satyra mordace pœtas:

In Clario nullum qui grege nomen habent.

Hunc tibi præstantem, generoso pectore, vatem

Dedico, Tecciaci fax L V D O V I C E soli,

Dedico, sed lingua nunc liberiore loquentem,

Quam status insani temporis ille tulit.

Salve Dux, veteremq; proba, quem trado, pœtam:

Vt te hostem vitij talibus esse probes.

Nam tibi si mores nunquam placuere nefandi,

Cur meus hic poterit displicuisse liber?

Quid? quòd consimili mihi cantat Horatius ore,

Inq; pari Satyrum tramite pangit opus.

Quòd si fortè tuus mea calculus orsa probârit,

Hunc Flaccum excipiet Flaccus in arte prior.

Illustrissimæ Celsitudinis Tuæ

Humilimus cliens

Nicodemus Frischlinus

Alemannus.

Ioan.